

Πλοιον Ἀγγαριτικόν.

Πολλάκις ἔχουσι μῆκος πεντήκοντα ποδῶν καὶ πλέουσι κατὰ τοῦ ἀνέμου μὴ φοβούμενα ν' ἀνατραπῶσι, διότι δύο ἢ καὶ τρεῖς ναῦται, κατὰ τὸν βαθύμον τῆς σφραρότητος αὐτοῦ, καθίμενοι ἐπὶ ξύλου μακροῦ ἔξεγοντος τῆς μιᾶς τῶν πλευρῶν, ἀντιζυγίζουσι τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος.

(Ἐπεται τὸ τελοῦ)

ΠΕΡΙ ΤΑΡΙΧΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ παρὰ τοῖς Ἰρδομερικαῖοῖς.

—ooo—

Ο Κ. Ἀλεξάρδος Ρεύμοσος ὑπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Αὐτοκρατορικὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν περίεργον διατριβὴν περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ἰνδομερικανῶν ταριχεύσεως τῶν νεκρῶν ταύτης σύντομον περίληψιν ἢ μᾶλλον τεμάχια ἐρευνιθέντα τὰ πλεῖστα ἐξ ἀνεκδότων χειρογράφων σωζομένων ἐν ταῖς β. βιβλιοθήκαις τῆς Μαδρίτης, δημοσιεύμενον καὶ ἡμεῖς.

Ἐν πρώτοις παρατηρεῖ ὁ Κ. Ρεύμοσος ὅτι οἱ Paris, 1724; t. 11. p. 389 λέγει ταῦτα· αἱ Δασοὶ

λαοὶ οὗτοι συνειθίζουσι νὺν ταριχεύσωσι τοὺς νεκροὺς κατὰ τρεῖς τρόπους, δηλοντέτι, διὰ τῆς κυρίως ταριχεύσεως, διὰ τῆς ἀποξηράνσεως, καὶ διὰ τῆς ἐντέχνου τρόπου τινὰ πληρώσεως. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου τρόπου τῆς διατηρήσεως τῶν νεκρῶν λέγει ὁ Δασ-Κάστας ἐν τῷ χειρογράφῳ αὐτοῦ συγγράμματι «*Apologetica Historia de las Indias*» τῷ σωζομένῳ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Μαδρίτῃ Ἰστορικῆς Ἀκαδημίας, διτὶ ἐν τινι κωμοπόλει τῆς ἐπαρχίας Κάλα ὑπῆρχεν εἰρύχωρον καὶ ὑψίρρεφον οἴκημα ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον, καὶ στέγην ἔχον ἐξ ἀχύρων, μίκην δὲ θύραν καὶ τέσσαρα παράθυρα. Εν τῷ οίκηματι τούτῳ ἐκρέμετο ξύλινος καὶ πλατεῖα θέσις, ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἔκειντο κατὰ τάξιν τεθειμένα διάφοροι ἀνθρώπινα πτώματα. Η διατήρησις δὲ αὐτῶν ἐγίνετο οὕτω πως· Ἐγεμίζετο τὸ δέρμα μὲ τέφραν, εἰς δὲ προσέθετον τὸ ἀπεικόνισμα τοῦ νεκροῦ κατὰ φυσικὴν ἀναλογίαν κατεσκευασμένον καὶ ἀκριβῶς ὅλους τοὺς φυσιογνωμικοὺς χαρακτῆρας παριστάννυν τοσούτῳ ἐπιτηδείως, ὥστε τὰ πτώματα ἐφαίνοντο μᾶλλον ζῶντες ἀνθρώποι· τὰ δὲ ἀπεικονίσματα ἐγίνοντο ἐκ κηροῦ ἐντέγγως κατειργασμένα. Ο δὲ Λαζήτανος ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ *Mœurs des sauvages américains*,